

lige Forhold kræver alvorlige Midler, og derfor anbefaler jeg altsaa Lovforslaget til Fremme.

Justitsministeren (Zahle): Jeg kan af fuldt Hjerte slutte mig til den Beklagelse, der af samtlige ærede Ordførere for de forskellige Partier er udtalt ved Tanken om, at en Lovgivning af denne Beskaffenhed er nødvendig, men hvor beklagelig det end er, maa Faktum konstateres: at det er nødvendigt at skride til en saadan Lovgivning. At Lovforslaget nu fremmes gennem et Udvalg, er en Fremgangsmaade, jeg fuldt ud kan billige, og som jeg fra første Færd er gaaet ud fra sikkert vilde blive fulgt, idet baade Udenrigsministeren og jeg og Regeringen i det hele taget har Oplysninger at give, som kun kan fremsættes i et Udvalg, og som umuligt uden Skade kunde fremsættes offentligt. Naar det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Goos) udtalte, at vel mente han, at Hensynet til vort Fædreland kræver en Lovgivning af denne Beskaffenhed, men at det vilde være heldigt i et Udvalg, saa vidt gørligt sagde det ærede Medlem, at fjerne det vage i Affattelsen af Lovforslaget, saaledes som det foreligger, skal jeg dertil bemærke, at jeg med den største Interesse skal imødesee det Arbejde, som et Udvalg vil gøre i saa Henseende, og hvis det ærede 1ste kongevalgte Medlem kommer ind i dette Udvalg, vil dette ærede Medlems store Erfaring og Indsigt paa Strafferetsomraadet jo ogsaa komme Udvalget til gode, og hvis det er muligt at finde mere koncise Udtryk for de Formaal, som Lovforslaget har, skal jeg naturligvis hilse det med Glæde.

Lovforslagets Formaal er et dobbelt, for det første saa vidt muligt at hindre, at der fremsættes Udtalelser, der kunde have skadelige Følger for vor Neutralitetspolitik, men dernæst ogsaa at hindre, at der fremsættes Udtalelser, som handelspolitisk kommer os til Skade. Der er ingen Tvivl om, at den stedfundne offentlige Fremsættelse af Usandheder angaaende Varetagelsen af Neutralitetspligterne her i Landet i handelspolitisk Henseende har kostet den danske Stat uhyre meget, og det vilde være i høj Grad sørgeligt, hvis dette skulde fortsættes under endnu van-

skeligere Tider, som man maa imødesee. Jeg tror, at under Hensyn til, at Forslaget vil blive underkastet Udvalgsbehandling, kan jeg for mit Vedkommende indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Udenrigsministeren (Scavenius): Idet jeg i øvrigt med Hensyn til Forslagets Nødvendighed kan henholde mig til, hvad Justitsministeren nys anførte, skal jeg paa given Anledning, idet det er blevet anført, at man i andre neutrale Lande ikke havde set sig foranlediget til at træffe specielle Foranstaltninger under den specielle Situation, dog anføre, at dette i alt Fald ikke er Tilfældet med eet Land, nemlig Svejts. I Svejts er Forholdet det — og Svejts har maaske en særlig Betydning i denne Henseende, da det er det ældste Hjem i Europa for Folkefriheden, og man derfor i Svejts maaske har en skarp Opfattelse af, hvad Frihed under Ansvar betyder —, at man har set sig nødsaget til og ment det rigtigt allerede paa et meget tidligt Stadium at træffe særlige Foranstaltninger. Lovgivningen i Svejts er imidlertid saaledes, at den giver Administrationen videre Beføjelse, end det er Tilfældet her i Landet, og Administrationen er i Svejts ikke alene i Stand til at indføre en Slags Censur med Hensyn til visse Meddelelser, som er erklærede for utilstedelige, men den har endogsaa været i Stand til, naar der er fremsat særlig skadelige Udtalelser i Pressen, da at tildele Bladene Advarsler, med den Følge, at Gentagelsestilfælde vilde medføre Suspension af disse. I Svejts er to Blade i Henhold hertil blevet suspenderet, og i et stort Antal af Tilfælde, 5—6 Tilfælde, er saadanne Advarsler blevet tildelt vedkommende Blade.

Men jeg vil ogsaa gerne her, da man stadig kommer tilbage til dette, at det er tilstrækkeligt for et neutralt Land, at Myndighederne er neutrale, at det er tilstrækkeligt, at den officielle Ledelse indtager en neutral Holdning, anføre — det foreligger kun for mig ved Gengivelser i Pressen —, hvad det Medlem af Forbundsraadet i Svejts, som er Chef for det politiske Departement, hvilket svarer til den Stilling, som Udenrigsministeren har i andre Lande, har udtalt overfor saadanne Anbringender: „Vi maa desværre kæmpe